

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 87 0 Rs 037806 25 Rsž 2
Doboj, 15.8.2025. godine

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija i to: Cvijanović Ognjenke, kao predsjednika vijeća, Prešić Vojke i Pajić Slađane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca A. M. iz T. (...), koga zastupa punomoćnik R. K., advokat iz Banja Luke, protiv tužene Opština T., koju zastupa zakonski zastupnik Načelnik opštine T. M. M., (...), te punomoćnik V. T. dipl.pravnik službenik Opštinske uprave T., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Osnovnog suda u Tesliću, broj: 87 0 Rs 037806 22 Rs 2 od 12.3.2025. godine u sjednici vijeća održanoj dana 15.8.2025. godine, donio je sledeću:

P R E S U D U

Žalba se odbija i povrđuje presuda Osnovnog suda u Tesliću, broj: 87 0 Rs 037806 22 Rs 2 od 12.3.2025. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Izreka pobijane presude glasi:

"Utvrdjuje se da je tuženi, donošenjem Zaključka načelnika opštine T. br. 02-120-50/18/ od 16.04.2021.godine i Rješenje Odbora za žalbe opštine T. br. 02-120-50/21 od 11.11.2021. godine povrijedio pravo tužioca na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na dostupnost radnih mjesta pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike i namještenike u organima jedinica lokalnih samouprava iz razloga što je konkursna precedura po Javnom konkursu za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme br. 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za radno mjesto „Samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti“ u Opštinskoj upravi T. sprovedena suprotno članu 79. i drugim odredbama Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave.

Obavezuje se tuženi da zbog povrede prava tužioca na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na pristup zaposlenju pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike i namještenika u organima jedinica lokalnih samouprava plati tužiocu na ime naknade štete odnosno izostale zarade na ime plata za radno mjesto samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti za period od 01.3.2019. godine kao dana kada je trebao stupiti na rad pa do dana 15.3.2021. godine, odnosno u visini od ukupno iznos na ime glavnice 24.016,54 KM, iznos od 8.250,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice od dana 12.4.2019. godine pa do dana izrade nalaza odnosno do dana 26.5.2023. godine, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se na iznos glavnice računa od dana 27.5.2023. godine pa do konačne isplate.

Poništavaju se kao nezakoniti Rješenje Odbora za žalbe opštine T. br. 02-120-50/21 od 11.11.2021. godine i Zaključak načelnika opštine T. br. 02-120-50/18/ od 16.4.2021.godine.

Obavezuje se tuženi da sprovede konkursnu proceduru i izvrši ponovno bodovanje i izbor između prijavljenih kandidata po Javnom konkursu za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme br. 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za radno

mjesto: „Samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti“ u Opštinskoj upravi T., u skladu sa uslovima raspisanog konkursa, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tuženi da plati tužiocu troškove parničnog postupka 3.320,00 KM .zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se na ovaj iznos računa od dana donošenja presude pa do isplate, a sve zajedno u roku od 15 dana računajući od dana donošenja prvostepene presude i sve pod prijetnjom zakonskog izvršenja."

Blagovremenom žalbom tužena pobija prvostepenu presudu u cijelosti, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava; sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako da se tužba tužioca odbaci ili da se pobijana presuda preinači tako što se tužba tužioca odbija.

Žalba je neosnovana.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama određenim odredbom člana 221. ZPP-u ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj: 58/03, 85/03, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24-u daljem tekstu: ZPP-u), te je i odlučio kao u izreci ove presude, a iz razloga navedenih u daljem toku obrazloženja.

Predmet spora u ovoj parnici je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužioca na glavnoj raspravi održanoj 3.7.2023. godine, a kako je to sve pobliže i opisano u izreci pobijane presude.

Iz stanja spisa proizilazi:

- da je tužilac podnio tužbu Okružnom sudu u Doboju dana 15.12.2021. godine radi poništenja rješenja tužene broj: 02.120-50/21 od 11.11.2021.godine, a koji sud se rješenjem broj: 13 0 U 006756 21 U od 10.3.2022.godine koje je pravosnažno sa danom 15.4.2022. godine, oglasio stvarno nenadležnim za postupanje po tužbi tužioca i predmet dostavio Osnovnom sudu u Tesliću na dalji postupak;
- da je Osnovni sud u Tesliću dana 7.11.2023. godine donio rješenje broj: 87 0 Rs 037806 22 Rs kojim je tužbu tužioca odbacio kao neblagovremenu, a koje rješenje je Okružni sud u Doboju potvrdio rješenjem broj: 87 0 Rs 037806 23 Rsž od 7.3.2024. godine;
- da je Vrhovni sud Republike Srpske rješenjem broj: 87 0 Rs 037806 24 Rev od 2.7.2024. godine usvojio reviziju tužioca i oba navedena nižestepena rješenja ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje;
- da je u ponovnom postupku, na osnovu rezultata provedenih dokaza, prvostepeni sud utvrdio da je tužena raspisala konkurs za popunjavanje upražnjenog radnog mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme, broj 02-120-49/18 od 22.10.2018. godine, za radno mjesto "viši stručni saradnik za računovodstveno knjigovodstvene poslove" u Opštinskoj upravi T.;
- da je prijava tužioca odbačena Zaključkom Načelnika opštine broj: 02-120-49 od 4.12.2018. godine, zbog „neispunjavanja posebnih uslova propisanih konkursom“, te da tužilac navedeni zaključak nije pobijao podnošenjem žalbe Odboru za žalbe Opštinske uprave T.;
- da je tužena raspisala konkurs za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme, broj: 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za 8 radnih mjesta od čega 7 na poziciji stručnog i višeg saradnika u Opštinskoj upravi T. i 1 na poziciji operatera u parking službi Opštine T.;
- da su se na radno mjesto broj 1) "samostalni stručni saradnik za saradnju sa domaćim i međunarodnim institucijama i organizacijama" prijavila dva kandidata, tužilac i S. P. i da je u radni odnos primljena S. P. (odluka Načelnika opštine broj: 02-120-50/18 od 18.12.2018. godine);

- da su se na radno mjesto broj 2) "samostalni stručni saradnik za izradu, provođenje i praćenje realizacije programa i projekata u turizmu, sportu i zaštiti životne sredine" prijavila dva kandidata, tužilac i N. S., i da je u radni odnos primljen N. S. (odluka Načelnika opštine broj: 02-120-50/18 od 18.12.2018. godine);
- da su se na predmetno radno mjesto broj 3) "samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnost" prijavila dva kandidata, tužilac i M. G. i da u radni odnos nije primljen nijedan kandidat;
- da su se na radno mjesto broj 4) "samostalni stručni saradnik za administrativno tehničke poslove" prijavila dva kandidata, tužilac i B. B. i da je u radni odnos primljen B. B. (odluka Načelnika opštine broj 02-120-50/18 od 18.12.2018.godine);
- da se tužilac nije prijavio na tri preostala radna mjesta, za stručnog saradnika i za operatera parkinga;
- da je nakon obavljene konkursne procedure konkursna komisija konstatovala da je tužilac za radna mjesta broj 1 i 2 ostvario 18 bodova, a ostali kandidati po 24 boda, dok je za predmetno radno mjesto broj 3, kao i za radno mjesto broj 4 ostvario po 15 bodova, tj. da nije ostvario više od 50 % od mogućeg broja dodijeljenih bodova;
- da je Načelnik opštine 21.12.2018. godine donio Zaključak broj: 02-120-50/18 o djelimično neuspjelom javnom konkursu za popunu predmetnog radnog mjesta "samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnost" iz razloga što ni jedan od prijavljenih kandidata "nije ispunio kriterijume i mjerila", a protiv kojeg zaključka je tužilac podnio žalbu koju je Odbor za žalbe usvojio rješenjem broj: 01/1-1/20 od 27.1.2020. godine i poništio navedeni Zaključak i predmet vratio na ponovno odlučivanje;
- da je Načelnik opštine 26.5.2020. godine donio identičan Zaključak broj: 02-120-50/18, koji je po žalbi tužioca od 11.6.2020. godine poništen odlukom Odbora za žalbe broj 01/1-8/20 od 6.8.2020. godine i predmet vraćen na ponovno odlučivanje;
- da je Načelnik opštine 12.11.2020. godine donio identičan Zaključak broj: 02-120-50/18, koji je po žalbi tužioca od 23.11.2020. godine poništen odlukom Odbora za žalbe broj: 01/1-1/21 od 16.2.2021. godine i predmet vraćen na ponovno odlučivanje;
- da je Načelnik opštine 16.4.2021. godine donio identičan Zaključak broj: 02-120-50/18 i da je odlukom Odbora za žalbe broj: 02-120-50/21 od 11.11.2021. godine žalba tužioca odbijena, a protiv kojeg rješenja je tužilac 15.12.2021. godine postupajući po upustu o pravnom lijeku, pokrenuo upravni spor podnošenjem tužbe Okružnom sudu u Doboju, sa zahtjevom da se poništi Zaključak od 16.4.2021. godine i rješenje od 11.11.2021. godine, te da se donese odluka o prijemu tužioca u radni odnos na radno mjesto "samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnost";
- da se Okružni sud u Doboju rješenjem broj 13 0 U 006756 21 U od 10.3.2022. godine,oglasio stvarno nenadležnim i predmet ustupio Osnovnom sudu u Tesliću, cijeneći da je u pitanju radni spor;
- da je tužilac, postupajući po rješenju Osnovnog suda u Tesliću broj 87 0 Rs 037806 22 Rs od 28.2.2023. godine, uredio tužbu i opredjelio zahtjev, a tokom postupka precizirao novčani dio zahtjeva i konačno opredijelio tužbeni zahtjev kao u izreci pobijane presude.

Na osnovu rezultata provedenih dokaza, prvostepeni sud je zaključio da je osnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužilac traži da se utvrdi da je tužena pomenutim Zaključkom Načelnika opštine T. broj: 02-120-50/18/ od 16.4.2021. godine i rješenjem Odbora za žalbe opštine T. broj: 02-120-50/21 od 11.11.2021.godine povrijedio pravo tužioca na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na dostupnost radnih mjesta pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike i namještenike u organima jedinica lokalnih samouprava, a iz razloga što je konkursna procedura po javnom konkursu za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme broj: 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za predmetno radno mjesto sprovedena suprotno članu 79. i drugim odredbama Zakona o

službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave. Nadalje, da je prvostepeni postupak proveden od komisije koja je imenovana suprotno članu 79. stav 1. i 2. Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave kojim je propisano da se prilikom provođenja postupka za prijem službenika imenuje komisija od strane načelnika opštine i da konkursna komisija ima pet članova, od kojih su dva člana službenici koji imaju odgovarajuće profesionalno iskustvo, jedan član je službenik za upravljanje ljudskim resursima, a dva člana su sa liste stručnjaka koje utvrđuje skupština. Međutim, da iz rezultata provedenih dokaza proizilazi da se na intervjuu koji je prošao tužilac, komisija sastojala od tri člana koji članovi su ocjenjivali kandidate i utvrđivali rang liste kandidata. Nadalje, da je Pravilnikom o jedinstvenim procedurama za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u gradskoj, odnosno opštinskoj upravi izričito propisano da se komisija za izbor službenika imenuje u skladu sa Zakonom o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave, što znači da je konkursna komisija za sprovođenja ovog konkursa morala biti imenovana u sastavu od 5. članova, a što nije učinjeno, te da svaki član komisije učestvuje u razgovoru sa kandidatom i da komisija vodi zapisnik o toku razgovora svakog kandidata. Da se Poslovnikom o radu koji je interni akt tužene kao poslodavca, ne može derogirati navedene zakonske odredbe, a ni pomenuti Pravilnik o jedinstvenim procedurama za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u gradskoj, odnosno opštinskoj upravi. Da komisija nije čak postupila ni po navedenom Pravilniku koga je sama donijela, jer je ista prekršila član 11, kojim je određeno da svaki član komisije ocjenjuje pojedinačno svakog kandidata ocjenom od pet do deset bodova pa slijedom toga najviše moguć broj bodova je 50 od čega za prolaznu ocjenu kandidata treba ostvariti 25 bodova. Dakle komisija mora da radi u kompletnom sastavu kako bi svaki član komisije pristupio ocjenjivanju svakog kandidata, a u konkretnom slučaju tužioca A. M. ocjenjivalo je samo tri člana komisije, pa komisija u tom sastavu nije mogla donijeti pravno valjanu odluku. Da Komisija nije radila u punom sastavu od 5 članova, prvostepeni sud je utvrdio i na osnovu iskaza svjedoka S. J.M. i S. K. koji su jasno naveli da nisu učestvovali u radu komisije u konkursnoj proceduri ni na koji način, čak ni u postupku otvaranju prijava kandidata, a što je potvrđeno i materijalnim dokazom-zapisnicima, te je prvostepeni sud ocjenio da iskazi saslušanih svjedoka ne govore ništa što je u suprotnosti sa navodima tužbe u dijelu koji se odnosi na sastav komisije od tri člana, te da je iskaz tužioca, identičan iskazima svjedoka da je komisija radila u sastavu od tri člana. Nadalje, da je prvostepeni sud utvrdio da Zapisnik komisije nije vođen/pisan odmah kucanjem na računaru ili sl., već je sačinjen naknadno. Zatim da u prilog ovome ide i činjenica da je i Odbor za žalbe odlukama od 27.1.2020.godine, 6.8.2020. godine i 16.2.2021. godine, poništio pomenute prvostepene zaključke, konstatovao i potvrdio da komisija mora biti sastavljena od pet članova, pri čemu je konstatovano da se broj bodova dodjeljuje u rasponu od 5 do 10, usljed čega prosto nije moguće da kandidat ima 15 bodova, kada je zakonski minimum 25 bodova tj. $5 \times 5 = 25$, a ne 15 bodova. Nadalje, da je prvostepeni sud cijenio i nespornu činjenicu da je u aktu Upravne inspekcije Republike Srpske broj: 10.2.1.4-050-385/20 od 16.11.2020.godine, konstatovano da je nakon izvršenog inspekcijskog nadzora utvrđeno da je Odbor za žalbe u rješenju broj 01/1-8/20 od 06.08.2020. godine, kojim je uvažena žalba tužioca i poništen Zaključak o djelimično neuspjehom javnom konkursu zbog utvrđenih nepravilnosti, izvršio pravilno ocjenu zakonitosti konkurske procedure, da su oni faktički saglasni sa odlukom Odbora za žalbe, te da oni neće donositi konkretnu odluku da se ne bi odlučivalo dva puta o istoj stvari, čime je potvrđen kao pravilan stav drugostepenog organa-Odbora za žalbe da komisija mora biti sastavljena od pet članova. Međutim, prvostepeni organ tužene nije prihvatio ni postupio po uputama iz navedenog rješenja Odbora za žalbe od 6.8.2020. godine, i ponovo je donosio iste zaključke, dakle tri godine nije u suštini prihvatao stavove drugostepenog organa, a samim tim i vršeći uticaj na dugostepeni organ koji u svom posljednjem četvrtom rješenju od 11.11.2021. godine svoj raniji stav o obaveznom sastavu komisije mijenja bez adekvatnog obrazloženja, a što

ukazuje da u konkretnom postupku činjenice koje su od uticaja na rješenje stvari nisu potpuno i pravilno utvrđene, tj. da nisu obrazloženi navodi žalbe.

U konačnici prvostepeni sud zaključuje da iz provedenih dokaza proizilazi da je tužilac diskriminisan iz razloga što je druge političke orijentacije odnosno opredjeljenja u odnosu na Načelnika opštine T. kao pripadnika vladajuće partije, koji je kao prvostepeni organ tri puta u toku tri godine postupao suprotno odlukama drugostepenog organa Odbora za žalbe, a što proizilazi i iz iskaza tužioca saslušanog u svojstvu parnične stranke u kojem iskazu je naveo da je druge političke orijentacije odnosno opredjeljenja, pa da prvostepeni sud smatra da je procedura po pomenutom Javnom konkursu za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme broj: 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za predmetno radno mjesto "Samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti" u Opštinskoj upravi T. provedena suprotno članu 79. i drugim odredbama Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave, čime je došlo do povrede tužiočevog prava na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na pristup zaposlenju pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike zagaranтовanim ovim zakonom, te Zakonom o zabrani diskriminacije i Zakonom o radu.

Nadalje da u skladu sa članom 6. stav 1. tačka a), članom 12. stav 1 tačka c) i članom 13. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije tužilac ima pravo na naknadu pretrpljene materijalne štete zbog povrede prava tužioca na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na pristup zaposlenju pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike i namještenika u organima jedinica lokalnih samouprava, pa je prvostepeni sud obavezao tuženu da tužiocu isplati na ime naknade štete odnosno izostale zarade na ime plata za radno mjesto samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti za period od 1.3.2019. godine kao dana kada je trebao stupiti na posao pa do dana 15.3.2021. godine kada je tužilac zasnovaо radni odnos kod JP "Šume Republike Srpske", ukupan iznos od 24.016,54 KM na ime glavnice i iznos od 8.250,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice od 12.4.2019. pa do dana izrade nalaza i mišljenja vještaka Panić Borke, zajedno sa pripadajućim kamatama, a što je sud utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja pomenutog vještaka, koji nalaz i mišljenje je sud prihvatio u cijelosti kao objektivan i urađen po pravilima struke, dat u okviru postavljenog zadatka vještačenja, a na koji nalaz stranke nisu prigovarale.

Nadalje, kako je prvostepeni sud, a kako je gore već navedeno zaključio da je osnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužilac traži da se utvrdi da je tužena pomenutim Zaključkom od 16.4.2021. godine i rješenjem od 11.11.2021.godine povrijedio pravo tužioca na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na dostupnost radnih mjesta pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike i namještenike u organima jedinica lokalnih samouprava, a po pomenutom javnom konkursu od 31.10.2018. godine za predmetno radno mjesto jer je konkursna procedura provedena suprotno članu 79. i drugim odredbama Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave, pa kako je utvrđeno da je tužilac diskriminisan iz razloga što je drugog političkog opredjeljenja u odnosu na načelnika opštine T. kao pripadnika vladajuće partije koji je kao prvostepeni organ tri puta postupio suprotno odlukama drugostepenog organa Odbora za žalbe, da je slijedom toga i iz navedenih razloga osnovan i dio tužbenog zahtjeva kojim tužilac traži da sud obaveže tuženog da sprovede konkursnu proceduru i izvrši ponovno bodovanje i izbor između prijavljenih kandidata po Javnom konkursu za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme br. 02-12-50/18 od 31.10.2018. godine za predmetno radno mjesto "Samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti" u Opštinskoj upravi T. , u skladu sa uslovima raspisanog konkursa, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Prvostepeni sud je imajući u vidu gore navedeno u konačnici zaključio da se u konkretnom slučaju radi o kontinuiranoj diskriminaciji, te da se u skladu sa članom 13. stav. 4.

Zakona o zabrani diskriminacije kod kontinuirane diskriminacije ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj 59/09 i 66/16, dalje: ZZD) rok za podnošenje tužbe računa od dana posljednje učinjene radnje, a što je u konkretnom slučaju rješenje opštine T.-Odbor za žalbe broj: 02-120-50/21 od 11.11.2021. godine kojim je odbijena žalba A. M. izjavljena na Zaključak načelnika opštine od 16.4.2021. godine. Da je tužilac A. M. pomenuto konačno rješenje Odbora za žalbe broj: 02-120-50/21 od 11.11.2021. godine, prema kopiji dostavnice u spisu, zaprimio 17.11.2021. godine, pa je tužba blagovremeno podnesena 15.12.2021. godine unutar subjektivnog prekluzivnog roka, pa da je stoga neosnovan prigovor tužene da je tužba podnesena neblagovremeno.

Kod takvog relevantnog činjenično utvrđenje, prvostepeni sud je pozivom na član 19. Zakona o radu, te član 2. stav 1., član 6. stav 1. tačka a), član 12. stav 1. tačka c) i stav 4. istog člana i član 13. stav 4. ZZD-e, kao i član 79. stav 1. i 2. Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave, a kod odlučivanja o troškovima postupka na član 386. stav 1. i član 396. stav 1. ZPP-u, kao i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, pa je odlučio kao u izreci pobijane presude.

Istaknutim žalbenim razlozima tužene ne dovodi se u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Iz stanja spisa tj. odgovora na tužbu tužene, je vidno da je tužena istakla prigovor zastare kao materijalno pravni prigovor i predložila odbijanje tužbe kao neosnovane. Nadalje, iz stanja spisa je vidno da je tužilac uredio tužbu podneskom od 28.2.2023. godine i isti predao prvostepenom sudu i protivnoj stranci na pripremnom ročištu od 28.2.2023. godine, a u kojem je označena tužena Opština T. zastupana po zakonskom zastupniku Načelniku opštine T. M. M. (...), te da se radi o zaštiti prava iz radnog odnosa, a na koji način su tužena i predmet ove pravne stvari označeni i u daljem toku postupka, kao i u pobijanoj presudi. Napominje se, da nakon što je tužilac podneskom od 28.2.2023. godine uredio tužbu u pogledu oznake tužene i lica koje ga zastupa, prvostepeni sud nije vraćao tužiocu tužbu na uređenje. Dakle, ovaj predmet je označen kao radni spor i tako je vođen u toku cijelog postupka uključivši i postupak pred Vrhovnim sudom Republike Srpske koji je rješenjem broj: 87 0 Rs 037806 24 Rev od 2.7.2024. godine odlučivao o reviziji tužioca.

Kako se ovaj postupak vodi radi zaštite prava iz radnog odnosa po tužbi tužioca, to se ne radi o imovinskim pravima tužene po tužbi ni protivtužbi tužene, a ni o situaciji da je Pravobranilaštvo kao samostalni organ pred nadležnim prvostepenim sudom podnio tužbu radi zaštite i ostvarivanja imovinskih prava tužene kao zastupanog subjekta u smislu člana 13. stav 1. Zakona o Pravobranilaštvu Republike Srpske, nego se radi o sporu iz radnog odnosa gdje tuženu zastupa V.T. kao ovlašćeni punomoćnik prema punomoćju tužene broj: 02-014-303/22 od 23.2.2023. godine, koje punomoćje je u prilogu spisa, prema kojem punomoćju je Načelnik opštine T. opunomoćio V. T. dipl.pravnika službenik tužene da zastupa Opštinu T. u ovom predmetu, pa su neosnovani suprotni navodi žalbe da je tužba tužioca neuredna u pogledu zastupanja tužene i da je stoga trebalo tužbu kao neurednu odbaciti.

Iz stanja spisa je vidno da je Vrhovni sud Republike Srpske rješenjem broj: 87 0 Rs 037806 24 Rev od 2.7.2024. godine usvojio reviziju tužioca i ukinuo rješenje Okružnog suda u Doboju broj: 87 0 Rs 037806 23 Rsž od 7.3.2024. godine kao i rješenje Osnovnog suda u Tesliću broj: 87 0 Rs 037806 22 Rs od 7.11.2023. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje, a kojem rješenju je Vrhovni sud jasno zauzeo stav: "zaključak nižestepenih sudova da je tužba kojom se traži poništenje odluke Odbora za žalbe od 11.11.2021. godine neblagovremena, nije pravilan i protivan je činjenicama utvrđenim tokom postupka. Naime, oba nižestepena suda gube iz vida da je Odbor za žalbe odlukom broj 01/1-1/20 od 27.1.2020. godine poništio Zaključak načelnika opštine broj 02-120-50/18 od

21.12.2018. godine i da tužilac nije imao pravni interes da tužbom pobija odluku koja je donesena u njegovu korist. Takođe nisu pravilno cijenili činjenicu da je, nakon odluke od 27.1.2020. godine, Odbor za žalbe još dva puta (6.8.2020. godine i 16.2.2021. godine) usvajao žalbe tužioca i poništavao Zaključke načelnika opštine. Tužilac je prvi put podnio tužbu 15.12.2021. godine protiv odluke Odbora za žalbe od 11.11.2021. godine, kojom je njegova žalba odbijena i potvrđen Zaključak načelnika opštine od 16.4.2021. godine, a istaknutim zahtjevom je tražio poništenje odluke od 11.11.2021. godine i Zaključka od 16.4.2021. godine, te izbor tužioca kao najbolje rangiranog kandidata za radno mjesto „samostalni stručni saradnik za projekte od opšteg društvenog interesa i neprofitne djelatnosti“. Odluka Odbora za žalbe od 11.11.2021. godine, prema kopiji dostavnice u spisu, dostavljena je tužiocu 17.11.2021. godine, pa kako je tužba podnesena 15.12.2021. godine, radi se o blagovremeno podnesenoj tužbi u smislu odredbe člana 151 stav 7 ZSN-a.”.

Nadalje, Vrhovni sud Republike Srpske je u pomenutom rješenju broj: 87 0 Rs 037806 24 Rev od 2.7.2024. godine, također jasno zauzeo stav da je nepravilan zaključak oba nižestena suda u pogledu neblagovremenosti tužbe po osnovu diskriminacije jasno navodeći: " Članom 12 stav 4 ZZD-e propisan je rok za podnošenje tužbe od 3 godine od dana saznanja o učinjenoj povredi (subjektivni), a najduže 5 godina od dana učinjene povrede (objektivni). Dakle, suprotno stavu suda, tužilac diskriminaciju ne nalazi u Zaključku broj 02-120-49/18 od 22.10.2018. godine, što jasno navodi u tužbi kada ističe da je taj zaključak „*još jedan dokaz diskriminatornog odnosa ka tužiocu*“, koji „*nije direktno vezan za ovu tužbu*“. Momenat subjektivnog saznanja o učinjenoj povredi za tužioca je nastao danom dostavljanja Zaključka broj 02-120-50/18 od 21.12.2018. godine, o djelimično neuspjelom javnom konkursu za saradnika. Tužilac je tužbu za zaštitu iz osnova diskriminacije podnio 17.12.2021. godine, dakle unutar subjektivnog prekluzivnog roka.”.

Obzirom na gore navedeno prvostepeni sud je u ponovnom postupku imajući u vidu navedene stavove Vrhovnog suda Republike Srpske iz rješenja broj: 87 0 Rs 037806 24 Rev od 2.7.2024. godine, te na osnovu rezultata provedenih dokaza, pravilno zaključio da je tužba blagovremeno podnesena, pa su suprotni navodi žalbe neosnovani.

Neosnovani su žalbeni navodi u pravcu da je konkursna procedura po navedenom javnom konkursu od 31.10.2018. godine za popunjavanje upražnjenih radnih mjesta u Opštinskoj upravi T. na neodređeno vrijeme, provedena u skladu sa članom 79. stav 1. i stav 2. Zakona o službenicima i namještenicima u organima Jedinice lokalne samouprave.

Ovo stoga što je na osnovu rezultata provedenih dokaza, prvostepeni sud nesporno utvrdio relevantne činjenice da je intervju koji je prošao tužilac komisija se sastojala od tri člana, a ne pet članova, koji su ocjenjivali kandidate i utvrđivali rang liste kandidata, a što su potvrdili saslušani svjedoci, a što ne spori ni tužena žalbu, a slijedom toga tužilac kao kandidat nije mogao ostvariti prolaznu ocjenu od 25 bodova ($5 \times 5 = 25$) tako da sam nedostatak učestvovanja svih članova u komisiji onemogućava prolaznu ocjenu kandidatu, a što je kao nezakonito utvrđivao i Odbor za žalbe kao drugostepeni upravni organ u tri navrata kada je poništio donesene zaključke, a što je kao ispravan stav Odbora za žalbe potvrdila i Upravna inspekcija Republike Srpske u aktu broj: 10.2.1.4-050-385/20 od 16.11.2020. godine.

Neosnovani su navodi žalbe da tužilac provedenim dokazima nije učinio vjerovatnim da je prema njemu vršena diskriminacija zbog političke pripadnosti i političkog uvjerenja, te da je kao jedini razlog naveo nezakoniti sastav konkursne komisije.

Ovo stoga, što je iz stanja spisa i iz pobijane presude vidno da je prvostepeni sud na osnovu rezultata provedenih dokaza utvrdio da je tužilac diskrimisan iz razloga što je druge političke organizacije odnosno opredjeljenja u odnosu na Načelnika opštine T. kao pripadnika vladajuće partije koji je kao prvostepeni organ tri puta u roku tri godine postupao suprotno

odlukama drugostepenog organa Odbora za žalbe te da to proizilazi i iz iskaza tužioca saslušanog u svojstvu parnične stranke, pa kako je prvostepeni sud utvrdio da je procedura po navedenom javnom konkursu od 31.10.2018. godine za predmetno radno mjesto sprovedena suprotno članu 79. i drugim odredbama Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinica lokalne samouprave, to je pravilno zaključio da je time došlo do povrede tužiočevog prava na jednako postupanje u pogledu prava na rad i prava na pristup zaposlenju pod jednakim uslovima u odnosu na ostale službenike zagarrantovane ovim zakonom, te zakonom o zabrani diskriminacije i Zakonom o radu.

Kod takvog relevantnog činjeničnog utvrđenja, neosnovani su žalbeni navodi da je prvostepeni sud bio u obavezi da vodi računa o pravilu podijeljenoj odgovornosti za naknadu štete, a u pravcu smanjivanja dosuđenog iznosa tužiocu, pa su neosnovani suprotni navodi žalbe.

U pogledu obračunatog iznosa na ime naknade štete odnosno izostale zarade na ime plata za predmetno radno mjesto, a koji je iznos prvostepeni sud utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka Panić na koji stranke nisu imale primjedbe, zatim u pogledu odluke o zakonskoj zateznoj kamati, kao i u pogledu odluke o troškovima postupka, žalba ništa konkretno ne navodi, a po ocjeni ovog Suda prvostepeni sud je o tome dao jasno obrazloženje i pravilno odlučio.

Po ocjeni ovog Suda, prvostepeni sud je na osnovu rezultata provedenih dokaza koje je detaljno naveo, a uz pravilno korišćenje ovlašćenja iz člana 8. ZPP-u, utvrdio relevantne činjenice na osnovu kojih je donio odluku kao u izreci pobijane presude i dao jasne razloge za to, pa pobijana presuda nije donesena uz povredu odredbi postupka, a ni uz povredu odredaba parničnog postupka na koje ovaj drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, a kako to ima u vidu odredba člana 221. ZPP-u.

Na pravilno utvrđeno relevantno činjenično stanje, pravilno je primjenjeno materijalno pravo na koje se prvostepeni sud pozvao u pobijanoj presudi, pa se pravilnim ukazuje zaključak prvostepenog suda da je osnovan konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužioca, a suprotni navodi žalbe su neosnovani.

Sa iznesenog kao i razloga datih u pobijanoj presudi, ovaj sud nalazi da istaknuti žalbeni razlozi tužene, ne postoje, to je valjalo je na osnovu člana 226. ZPP-u, žalbu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi kao pravilnu i na zakonu zasnovanu, tj. odlučiti kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Cvijanović Ognjenka

Tačnost otpravka ovjerava
Šef sudske pisarnice
Dragana Damjanić Jevtić